

Arrest

nr. 292 547 van 3 augustus 2023
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat F. DECLERCQ
Amazonestraat 37
1060 SINT-GILLIS

tegen:

de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IV^{de} KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Peruaanse nationaliteit te zijn, op 17 juli 2023 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 10 juli 2023.

Gelet op de artikelen 39/77 en 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 24 juli 2023 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 31 juli 2023.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken D. DE BRUYN.

Gehoord de opmerkingen van verzoekster en haar advocaat L. MUSTIN *loco* advocaat F. DECLERCQ en van attaché L. DECROOS, die verschijnt voor verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

Verzoekster, die verklaart van Peruaanse nationaliteit te zijn, verzoekt op 9 juni 2023 om internationale bescherming. Op 10 juli 2023 beslist de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Dit is de thans bestreden beslissing, die de volgende dag aan verzoekster per drager wordt betekend.

Deze beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u Peruaans staatsburger afkomstig uit Lima, Peru. Uw moeder was marktkramer bij jullie in de buurt en uw stiefvader werkte als taxichauffeur. U groeide op in een gevaarlijke wijk die geteisterd werd door (Venezolaanse) criminelen. In 2017 kwam u voor een eerste keer naar België op uitnodiging van uw tante en grootmoeder. U bleef een tijdje in België en ontving een huidbehandeling voor uw eczeem. Via gemeenschappelijke vrienden leerde u uw huidige verloofde J. D. S. (...) kennen. In 2019 keerde u terug naar Peru en J. (...) en u onderhielden een langeafstandsrelatie. J. (...) kwam u in Peru opzoeken om uw moeder te leren kennen. U maakte plannen om naar België te komen maar door de pandemie liep uw komst naar België wat vertraging op. In Peru verzamelde u de nodige documenten om zo snel mogelijk in België wettelijk met uw partner te kunnen samenwonen. Het leven in uw wijk en op de markt was hard. Zo werd uw moeder op de markt bestolen door drie buurtcriminelen en werd zij nadien regelmatig in uw bijzijn verbaal door hen belaagd. Ze besloot om hiervoor niet naar de politie te stappen. Op 18 augustus 2021 kreeg u ook te maken met geweld in de buurt en roofden criminelen uw paspoort en portefeuille. U besloot naar de politie te stappen, maar u loog over wat u was overkomen. U gaf enkel aan dat u uw paspoort was verloren. Dit deed u omdat u geen vertrouwen in de politie had. De politie in Peru doet immers niets en laat schuldige criminelen meteen vrij. Op 7 november 2021 slaagde u er eindelijk in om Peru te verlaten. U vloog naar Nederland waar u op 8 november 2021 aankwam en uw partner u kwam ophalen. Op 21 maart 2023 werd u tijdens een buscontrole opgepakt door de politie en werd vastgesteld dat u illegaal in het land verbleef. U verzocht niet meteen om internationale bescherming, omdat u eerst wilde proberen om een verblijfstatus te verwerven op basis van uw relatie met uw vriend of op basis van uw medische problemen. Na een mislukte repatriëringspoging op 20 april 2023 verzocht u net voor een nieuwe repatriëringspoging gepland voor 10 juni 2023 op 9 juni 2023 uiteindelijk toch om internationale bescherming. U verklaarde niet naar Peru te kunnen terugkeren vanwege de criminaliteit en onveiligheid die er heerst in uw wijk en land waardoor u voor uw leven vreest. Uw moeder stopte door de problemen met de criminelen inmiddels met haar werk op de markt. Zij komt er louter nog om haar boodschappen te doen. Nog steeds wordt zij mondeling belaagd door de criminelen op de markt. Voorts kan u niet terugkeren vanwege uw medische problemen. U heeft maar één nier en u heeft zware eczeem op uw handen en op uw gezicht. In Peru werd u ook behandeld voor eczeem, maar de crèmes deden hun werk niet en de doktersconsultaties waren duur. Voorts is de economische situatie in Peru in het algemeen penibel. U zal er hierdoor moeilijk werk vinden. U deed geen hogere studies en aangezien uw eczeem zichtbaar is willen werkgevers niet met u werken. Vervolgens zou u graag in België blijven om hier te kunnen studeren. Ten slotte kan u niet terugkeren naar Peru omdat u wil samenwonen met uw geliefde.

Ter ondersteuning van uw verzoek om internationale bescherming legde u de volgende kopies neer: uw geboorteakte; één pagina uit uw paspoort; uw oude en uw nieuwe Peruaanse identiteitskaart; uw politieklacht d.d. 18 augustus 2021, waaruit blijkt dat u uw paspoort kwijtgeraakt bent; en verschillende krantenartikelen die de veiligheidssituatie in uw wijk schetsen.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, evenals dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen identificeren. Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Het feit dat u het grondgebied van het Rijk onrechtmatig bent binnengekomen of uw verblijf op onrechtmatige wijze hebt verlengd, en u zich, gezien de omstandigheden van uw binnenkomst, zonder gegronde reden niet zo vlug mogelijk bij de autoriteiten hebt aangemeld of geen verzoek om internationale bescherming hebt ingediend, rechtvaardigde dat er een versnelde procedure werd toegepast bij de behandeling van uw verzoek.

Na grondig onderzoek van al uw verklaringen en alle stukken in uw administratief dossier dient geconcludeerd te worden dat u noch het vluchtelingenstatuut, noch het subsidiair beschermingsstatuut kan worden toegekend.

U wijst op de onveiligheid en criminaliteit in uw wijk: er vinden diefstallen en moorden plaats en (Venezolaanse) bendes zwaaien de plak. Hierdoor kan u niet terug naar Peru (CGVS, p. 6-7 en p. 11-13).

Er dient echter te worden opgemerkt dat de door u aangehaalde gemeenrechtelijke en interpersoonlijke problemen met criminelen in uw wijk geen verband houden met één van de criteria zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie, die voorziet in internationale bescherming voor personen die een gegronde vrees voor vervolging koesteren wegens hun ras, nationaliteit, religie, hun behoren tot een sociale groep of hun politieke overtuiging. Bovendien is het loutere feit dat u in het verleden een keer slachtoffer werd van een diefstal van een portefeuille en paspoort, dat uw moeder op de markt bestolen werd, dat er woordenwisselingen waren op de markt met criminelen die jullie uitscholden en dat het niet kan uitgesloten worden dat men bij terugkeer het doelwit kan worden van (gewelddadige) criminelen (CGVS, p. 11-12) onvoldoende ernstig om binnen het toepassingsgebied van artikel 48/4, §2, b) van de Vreemdelingenwet te vallen.

Dat de aangehaalde veiligheidsproblemen onvoldoende ernstig zijn, blijkt tevens uit de timing van uw verzoek om internationale bescherming. Hoewel u sinds 8 november 2021 op het Belgische grondgebied vertoefde, verzocht u pas op 9 juni 2023 (m.a.w. meer dan anderhalf jaar later) om internationale bescherming, op een moment dat u (na een eerdere mislukte repatriëringspoging op 20 april 2023) naar Peru dreigde gerepatriëerd te worden nadat u bij een buscontrole op 21 maart 2023, meer dan twee maanden eerder, als illegaal werd opgepakt (verklaring DVZ, vraag 32). Ofschoon u bij uw opsluiting op de mogelijkheid om om internationale bescherming te verzoeken werd gewezen, zei u toen uitdrukkelijk dat u op dat moment nog niet om internationale bescherming wenste te verzoeken omdat u eerst de uitkomst van uw andere procedure (ingeleid naar aanleiding van uw samenwoning met J. (...) en naar aanleiding van uw medische problemen) wenste af te wachten (volledige weerslag van het gesprek dat met de vreemdeling werd gevoerd in het kader van het hoorrecht, d.d. 28 maart 2023, vraag 7; CGVS, p. 7). Van een persoon die daadwerkelijk een risico op vervolging en/of ernstige schade in zijn land van herkomst loopt, mag nochtans worden verwacht dat hij of zij, na aankomst in landen die de Conventie van Genève hebben ondertekend en die de beschermingsmodaliteiten die erin voorzien zijn toepassen, zo snel mogelijk een beroep doet op deze beschermingsmogelijkheden, hetgeen u dus manifest niet heeft gedaan. Aansluitend hierbij kan ook nog gewezen worden op uw terugkeer naar Peru in 2019, ofschoon uit uw verklaringen opgemaakt kan worden dat de door u aangekaarte onveiligheidssituatie in Peru ook toen al bestond (CGVS, p. 14). Uw houding, met name uw terugkeer naar Peru in 2019 en uw extreem laatijdig asielverzoek in juni 2023, doet vermoeden dat u enkel en alleen een asielverzoek indiende om een repatriëring naar uw land van herkomst te vermijden en kan dus geenszins in overeenstemming gebracht worden met een gegronde vrees voor vervolging of het lijden van ernstige schade. Deze vaststelling ondermijnt de ernst van de door u voorgehouden vrees voor vervolging of ernstige schade dan ook op flagrante wijze.

Ook de vaststelling dat u tijdens het gesprek dat u had naar aanleiding van uw opsluiting in het gesloten centrum zelfs met geen woord repte over problemen met criminelen in uw wijk waardoor u niet naar Peru kon terugkeren – u verwees toen enkel naar uw relatie met J. (...) en naar uw medische problemen als motieven om niet naar Peru terug te keren – (volledige weerslag van het gesprek dat met de vreemdeling werd gevoerd in het kader van het hoorrecht, d.d. 28 maart 2023, vragen 6 tot 13), terwijl u in uw verklaringen op de Dienst Vreemdelingenzaken, afgelegd twee maanden later in het kader van uw uiteindelijke verzoek om internationale bescherming, enkel beweerde een vrees te koesteren voor criminelen die u en uw moeder op de markt lastig vielen waardoor u niet naar Peru kan terugkeren – ook op het Commissariaat-generaal baseerde u uw asielverzoek op uw vrees voor criminelen in Peru en zei u zelfs voor uw leven te vrezen – (CGVS-vragenlijst, ingevuld op de DVZ, vragen 3.4, 3.5 en 3.8; CGVS, p. 6-7; p. 18), doet danig de wenkbrauwen fronsen. Dat u uw beweerde vrees voor criminelen niet eerder vermeldde op aanraden van uw advocaat – die vond het beter om eerst de piste ‘samenwoning’ te behandelen – (CGVS, p. 17-18), is niet afdoende als uitleg voor deze aanzienlijke lacune. Van een verzoeker om internationale bescherming kan immers in alle redelijkheid verwacht worden dat hij of zij, van zodra hij of zij hiertoe de mogelijkheid krijgt, meteen volledig inzicht geeft in de redenen waarom hij of zij niet naar zijn of haar land kan terugkeren, temeer daar u ten tijde van uw gesprek in het kader van het hoorrecht d.d. 28 maart 2023 meteen op de mogelijkheid om internationale bescherming aan te vragen werd gewezen en u uitdrukkelijk de vraag gesteld werd waarom u niet naar Peru kon terugkeren. Het loutere feit dat u deze gelegenheid niet heeft aangegrepen om meteen uw angsten voor criminelen bij terugkeer naar Peru te evoceren ondermijnt de ernst van uw beweerde angsten voor criminelen fundamenteel.

Tot slot kan, betreffende de ernst van de door u beweerde veiligheidsproblematiek, hieraan toegevoegd worden dat uw moeder, die hiervan net als u in het verleden het slachtoffer werd, tegenwoordig enkel door lelijke dingen zeggende criminelen nagefloten wordt: ze gaat nog steeds naar dezelfde markt waar

jullie lastiggevalen werden door criminelen om inkopen te doen (CGVS, p. 4-5) en ze acht het klaarblijkelijk niet nodig om, in tegenstelling tot u, naar het buitenland uit te wijken.

Volledigheidshalve kan aan het voorgaande toegevoegd worden dat, zelfs al waren de door u geëvoeerde problemen voldoende ernstig, quod non, u hoe dan ook niet aannemelijk gemaakt heeft dat u voor de door u aangehaalde gemeenrechtelijke problemen – of bij een eventuele herhaling van dergelijke problemen in geval van een terugkeer naar Peru – geen of onvoldoende beroep zou kunnen doen op de hulp van en/of bescherming door de in Peru aanwezige lokale en/of hogere autoriteiten, en dat er aldus zwaarwegende gronden zouden zijn om aan te nemen dat er in geval van een eventuele terugkeer naar Peru voor u sprake zou zijn van het bestaan van een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Internationale bescherming kan slechts worden toegekend wanneer blijkt dat alle nationale beschermingsmodaliteiten, waarvan redelijkerwijze kan worden verwacht dat men hierop eerst een beroep doet, uitgeput zijn. Dit heeft u niet aangetoond. Hoewel u naar de politie stapte om aangifte te doen van de diefstal van uw portefeuille en uw paspoort, vertelde u er enkel dat u uw portefeuille en paspoort was kwijtgespeeld, maar niet dat u werd bestolen (CGVS, p. 8). Ook uw moeder gaf de diefstal(len) waarvan ze op de markt het slachtoffer werd niet aan (CGVS, p. 11). Indien u de autoriteiten geen correcte informatie geeft over de door u meegemaakte gebeurtenissen, kunnen ze naar aanleiding hiervan echter uiteraard ook niet gepast optreden en de gepaste maatregelen treffen. Uw blote beweringen dat u bang was om de waarheid te vertellen aan de politie – volgens u zijn er politieagenten die met misdadigers samenwerken en die aan hen informatie doorgeven waardoor misdadigers die aangeklaagd worden nadien, nadat ze snel vrijgelaten werden, de personen die tegen hen aangifte hebben gedaan lastig vallen (CGVS, p. 8-9; p. 12) –, dat de politie niets doet en bij telefonische aangiftes zelfs niet eens ter plaatse komt (CGVS, p. 9-10), overtuigen niet voor uw nalaten ten aanzien van de politie eerlijk te zijn over de gebeurtenissen die u meemaakte. Niet alleen bleef u heel algemeen en vaag hierover – u zei hierover immers enkel te denken dat criminelen niet gevangengenomen of veroordeeld werden (CGVS, p. 12) –, ook komt uw stelling niet overeen met de beschikbare informatie over het functioneren van de politie en zelfs niet met de door u neergelegde krantenartikelen over de misdaad in uw regio. Uit de beschikbare informatie blijkt immers dat de Peruaanse politie, in tegenstelling tot uw blote, niet onderbouwde beweringen dat de politie niets doet en dat ze haar belofte om te patrouilleren in uw wijk niet nakwam (CGVS, p. 8-10), haar politietaken naar behoren vervult. Zo treedt de politie op in situaties van geweld, drugs (gebruik en smokkel), burenruzies, seksueel misbruik, moord, afpersing en andere gemeenrechtelijke feiten. Ook uit de door u neergelegde krantenknipsels blijkt dat de politie naar aanleiding van criminaliteit in uw regio, zelfs gepleegd door gsmdieven, onderzoeksdaten stelt en optreedt. Zo blijkt onder meer dat er gsmdieven werden geïdentificeerd en gearresteerd en dat er in uw zone tussen juli en september 2022 maar liefst 1281 delinquenten werden vastgehouden. Betreffende uw voorbeeld waaruit blijkt dat een moord werd gepleegd door een motorrijder en dat de politie slechts twee uur later ter plekke zou gekomen zijn, kan opgemerkt worden dat u hierover amper iets wist te vertellen (CGVS, p. 9). U had het immers enkel van horen zeggen. Zo vroeg u zich af of er al dan niet een Venezolaan bij betrokken was en u wist niet door wie en wanneer de politie werd gebeld (CGVS, p. 9). Nochtans blijkt uit een door u neergelegd krantenartikel over een in uw buurt gepleegde moord dat de politie na de moord ter plaatse kwam, een onderzoek opende en kogelhulzen zocht en vond. Dat de politie niet zou optreden tegen criminaliteit, heeft u, gelet op het voorgaande, bijgevolg hoegenaamd niet aangetoond. Dat sommige misdrijven niet opgelost kunnen worden, kan te wijten zijn aan diverse oorzaken, zoals de onbekendheid van de daders, het ontbreken van getuigen of bewijsmateriaal, etc. en wijst op zich niet op onwil of onkunde vanwege de bevoegde autoriteiten. Uit het loutere feit dat u merkte dat sommige daders van diefstallen snel werden vrijgelaten (CGVS, p. 12) blijkt overigens niet dat de Peruaanse autoriteiten niet tot vervolging van deze dieven zou zijn overgegaan. Het feit dat uw moeder ooit een gsm-diefstal heeft aangegeven en dat de politie toen reageerde dat ze weinig konden doen omdat er in de regio's geen camera's staan (CGVS, p. 10), volstaat evenmin om te besluiten dat er geen of onvoldoende beschermingsmogelijkheden in uw land van herkomst zijn. Immers, nergens ter wereld, ook niet in België, is de kans immers groot dat een gsm-diefstal aanleiding zal geven tot een grondig onderzoek. De beschikbare informatie toont tot slot nog aan dat, hoewel er hier ruimte is voor verbetering, in het geval de Peruaanse politie haar werk in particuliere gevallen niet naar behoren zou uitvoeren, er stappen ondernomen kunnen worden om eventueel machtsmisbruik door en/ of een slecht functioneren van de politie aan te klagen. Wangedrag van politieagenten wordt immers niet zonder meer gedoogd en kan leiden tot sanctionerende maatregelen. Zo worden corrupte politieagenten die betrokken zijn in criminele activiteiten, zelfs als ze een hogere functie hebben, vervolgd. Hierbij dient aangestipt te worden dat de bescherming die de nationale overheid biedt daadwerkelijk moet zijn. Zij hoeft echter niet absoluut te zijn en bescherming te bieden tegen elk feit begaan door derden. De autoriteiten hebben de plicht om burgers te beschermen, maar deze plicht houdt geenszins een resultaatsverbintenis in. Absolute bescherming kan overigens door geen enkele

rechtsstaat worden geboden, doch de aanwezigheid van redelijke maatregelen tot voorkoming van vervolging of het lijden van ernstige schade volstaat. Gelet op voorgaande bevindingen ben ik de mening toegedaan dat u niet alle redelijkerwijze van u te verwachten nationale mogelijkheden tot het verkrijgen van hulp en/of bescherming van de in Peru opererende veiligheidsinstanties heeft uitgeput en dat u aldus onvoldoende heeft aangetoond dat het verkrijgen van internationale bescherming voor u de enige overgebleven uitweg was.

U en uw advocaat verwezen ook nog naar de algemene onveiligheidssituatie die volgens uw advocaat overeenkomt met een gewapend conflict (CGVS, p. 7; p. 18). Overeenkomstig artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet kan aan een verzoeker ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict. Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie blijkt dat in Peru geweld voorkomt dat voornamelijk de vorm aanneemt van kleinschalige gemeenrechtelijke criminaliteit. Daarnaast is er sprake van geweld tegen vrouwen, het neerslaan van betogingen en sporadische confrontaties tussen de regeringstroepen en de restanten van de rebellenbeweging Lichtend Pad. Het merendeel van de geweldincidenten in Peru vallen onder gemeenrechtelijk crimineel geweld dat niet kadert binnen een gewapend conflict in de zin van art. 48/4, § 2, c) Vw., met name een situatie waarin de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met gewapende groeperingen, of waarin twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden. Bovendien blijkt uit de aard en/of de vorm waarin dit crimineel geweld plaatsvindt dat de slachtoffers van dit type geweld geïsoleerd worden voor een welbepaalde reden of doel (bv. wraak, losgeld, macht, etc.). Het (crimineel) geweld in Peru is dan ook in wezen doelgericht, en niet willekeurig van aard. Hoewel er onder de naam het Lichtend Pad nog steeds een gewapende beweging actief is in Peru en er soms incidenten plaats vinden, is de rebellenbeweging over de jaren versnipperd geraakt en heeft ze zich voornamelijk toegelegd op de drugshandel. Daarbij laten de restanten van het Lichtend Pad zich vooral opmerken door sporadische aanvallen op overheidstroepen. De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er voor burgers in Peru actueel geen reëel risico bestaat om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

U haalt tevens aan dat u de financiële middelen niet heeft om de behandeling van uw medische problemen te financieren – u heeft geen ziekteverzekering – en dat u door uw gebrek aan opleiding en uw huidziekte moeilijk werk zal vinden in Peru (CGVS, p. 13-14; p. 16-18). Dergelijke motieven als dusdanig ressorteren echter niet onder het toepassingsgebied van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Socio-economische overwegingen zijn slechts relevant in die uiterste gevallen waarbij de omstandigheden waarmee een terugkerende verzoeker om internationale bescherming zal worden geconfronteerd zelf oplopen tot een mensonterende behandeling. In onderhavig verzoek zijn er echter geen elementen aanwezig die een dergelijke situatie in uw hoofde suggereren. Uit uw verklaringen blijkt immers dat u toegang had tot de Peruaanse arbeidsmarkt, aangezien u samen met uw moeder op de markt kon staan (CGVS, p. 14). U ging bovendien slechts tweemaal elders solliciteren in Peru, in een casino en in een juwelierszaak, waarbij u werd afgewezen. Aangezien u niet wist waarom u werd afgewezen, kan bezwaarlijk gesteld worden dat uw eczeem hiervan aan de basis ligt. U bevestigde zelf dat andere factoren van invloed kunnen zijn. U erkende tevens dat het ondanks uw medisch probleem misschien mogelijk was om werk te vinden en dat de economische situatie voor geen enkele Peruaan evident is (CGVS, p. 14-15). Uit uw verklaringen blijkt tevens dat uw familieleden toegang hebben tot de arbeidsmarkt. Zo is uw stiefvader, bij wie u inwoonde, taxichauffeur (CGVS, p. 15). Gelet op het voorgaande heeft u, ondanks de moeilijke economische situatie van Peru, niet aannemelijk gemaakt dat het voor u bij terugkeer onmogelijk zou zijn om toegang te hebben tot de arbeidsmarkt om aldus uw financiële noden te lenigen. Bovendien beschikt u in Peru over een familiaal netwerk. Uw moeder, uw grootmoeder en uw stiefvader wonen er immers nog steeds (CGVS, p. 4; p. 12-13; p. 15). Bijgevolg kan er uit uw verklaringen geenszins opgemaakt worden dat u bij terugkeer naar Peru levensomstandigheden zou kennen die gelijkgesteld kunnen worden aan een onmenselijke en vernederende behandeling zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

Uw medische problemen – u heeft chronische eczeem en u heeft sinds uw geboorte slechts één nier – (CGVS, p. 6, p. 13 en p. 15-16) houden evenmin verband met de criteria bepaald in artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet van 15 december 1980,

noch met de criteria inzake subsidiaire bescherming vermeld in artikel 48/4 van diezelfde wet. Overigens heeft u niet aannemelijk gemaakt dat u geen of onvoldoende toegang had en bij terugkeer naar Peru zou hebben tot de beschikbare verzorgingsmogelijkheden in Peru. Uit uw verklaringen blijkt immers dat in Peru in 2020 tijdens een consulatie werd vastgesteld dat u slechts één nier had (CGVS, p. 16) en er is een behandeling in Peru voorhanden (CGVS, p. 15; p. 17). Ook voor uw eczeem werd u geholpen en kreeg u een behandeling voorgeschreven (CGVS, p. 16).

Dat u België bij uw verloofde wil blijven (CGVS, p. 5; p. 12-13) en dat u graag in België wil studeren omdat u in Peru uw studies niet kan betalen wegens de hoge medische lasten die u zal hebben (CGVS, p. 11), zijn motieven die op zich helemaal niet ressorteren onder het toepassingsgebied van de Vluchtelingenconventie, noch onder de definitie van subsidiaire bescherming. Een beslissing tot erkenning als vluchteling of een toekenning van het subsidiaire beschermingsstatuut kan niet worden genomen op grond van de vaststelling van familiebanden of mogelijke opleidingskansen in België. Het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen is enkel bevoegd uw eventueel risico bij een terugkeer naar uw land van herkomst te beoordelen. Voor de beoordeling van dit risico zijn voorgaande motieven niet relevant.

De informatie waarop het Commissariaat-generaal zich baseert werd aan uw administratieve dossier toegevoegd.

De door u neergelegde documenten kunnen deze vaststellingen niet wijzigen. Aan uw identiteit en nationaliteit wordt niet getwijfeld. Uw aangifte bij de politie naar aanleiding van het verlies van uw paspoort wordt niet betwist. Dat u afkomstig bent uit een wijk waar er misdaad plaatsvindt, zoals u aantoonde met enkele artikels, wordt niet betwist, maar doet geen afbreuk aan de vaststellingen in verband met zwaarwichtigheid van uw persoonlijke problemen en in verband met de in Peru beschikbare beschermingsmogelijkheden.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Het verzoekschrift

In een enig middel voert verzoekster de schending aan van de artikelen 1 en volgende van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953 (hierna: Verdrag van Genève), van artikel 1, tweede lid, van het Protocol van 31 januari 1967 betreffende de status van vluchtelingen, van de artikelen 2 en 4 van de richtlijn 2011/95/EU van het Europees Parlement en de Raad van 13 december 2011 inzake normen voor de erkenning van onderdanen van derde landen of staatlozen als personen die internationale bescherming genieten, voor een uniforme status voor vluchtelingen of voor personen die in aanmerking komen voor subsidiaire bescherming, en voor de inhoud van de verleende bescherming (herschikking) (hierna: richtlijn 2011/95/EU), van de artikelen 48/3, 48/4, 48/5, 48/6 en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: Vreemdelingenwet), van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, van artikel 13 van het koninklijk besluit van 11 juli 2003 tot regeling van de werking van en de rechtspleging voor het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (hierna: koninklijk besluit van 11 juli 2003) en van de artikelen 13, 44, 45, 46, 47, 48, 49 en 50 van de Verordening 2016/679 van 27 april 2017 van het Parlement en de Raad van de Europese Unie betreffende de bescherming van natuurlijke personen in verband met de verwerking van persoonsgegevens en betreffende het vrije verkeer van die gegevens (hierna: Verordening 2016/679).

In een voorafgaande opmerking voert verzoekster een theoretisch betoog over de draagwijdte van de motiveringsplicht en stelt zij dat “*voldoende (is) aangetoond dat de wederpartij haar formele en materiële motiveringsplicht heeft geschonden en dat dit de reformatie van de bestreden beslissing of althans de nietigverklaring ervan ruimschoots rechtvaardigt*”.

Wat betreft de toekenning van de vluchtelingenstatus of van de subsidiaire bescherming laat verzoekster het volgende gelden:

"8. Wat de toekenning van internationale bescherming betreft, acht de andere partij het relaas van verzoekster onvoldoende geloofwaardig om als bewezen te worden beschouwd.

Verzoekster heeft zich van meet af aan verbaasd over het feit dat zij geen kopie heeft kunnen krijgen van de notities van haar persoonlijk onderhoud en evenmin al haar opmerkingen daarover heeft kunnen formuleren.

Zoals uit de uiteenzetting van de feiten blijkt, hadden zowel verzoekster als haar raadsman tijdens het persoonlijk onderhoud verzocht om toezending van deze notities.

Hoewel er inderdaad een e-mail naar de raadsman van verzoekster werd gestuurd en deze een kopie van deze notities leek te bevatten – specifiek e-mailadres, verzoek om opmerkingen per kerende e-mail, etc. – werd de bijlage niet naar verzoekster gestuurd – de bijlage was echter wel de bestreden beslissing.

Dit heeft twee gevolgen:

- De wederpartij heeft de notities van verzoekster niet meegedeeld en haar dus niet in staat gesteld om haar verklaringen te herlezen,

- De bestreden beslissing was al opgesteld en vastgesteld – met een stempel – nog voordat verzoekster haar opmerkingen had kunnen maken.

Dit is een bijzonder ernstig probleem, aangezien het kennelijk in strijd is met de in het middel genoemde bepalingen, die precieze regels opleggen voor het opnemen van verzoeksters verklaringen.

De gehele beslissing is dus gebaseerd op motiveringen die voortvloeien uit verklaringen die verzoekster zou hebben afgelegd, maar die daarvoor niet kunnen worden gebruikt, aangezien die notities niet zijn herlezen en gecontroleerd.

Uw Raad dient in het kader van deze zaak dan ook alleen rekening te houden met de inhoud van dit beroep, voor zover alleen deze verklaringen rechtsgeldig door verzoeker zijn afgelegd.

9. De wederpartij was van mening dat uit verzoeksters relaas niet voldoende ernst bleek om haar de vluchtelingenstatus te verlenen.

Verzoekster merkt dus meteen op dat haar verklaringen op zich niet worden betwist en dat de wederpartij integendeel impliciet de geloofwaardigheid ervan lijkt te erkennen.

Deze was enkel van mening dat de door verzoekster aangevoerde problemen op zich een zaak van gemeen recht waren en dat zij de bescherming van haar nationale autoriteiten kon genieten indien zich nieuwe feiten zouden voordoen.

Verzoekster betwist deze analyse ten stelligste, aangezien zij geen rekening houdt met de Peruaanse realiteit.

In de eerste plaats wijst verzoekster erop dat de feiten waarvan zij het slachtoffer was, bijzonder ernstig en gewelddadig waren, en dat deze door de wederpartij niet zonder meer als onvoldoende ernstig kunnen worden beschouwd.

De pesterijen vonden bijna dagelijks plaats en omvatten fysiek geweld, diefstal en doodsb bedreigingen.

Deze incidenten vonden plaats gedurende een bijzonder lange periode.

Er bestond dus geen twijfel over dat verzoekster opnieuw met dezelfde problemen zou worden geconfronteerd, waaraan zij uiteindelijk zou overlijden.

In de tweede plaats betwist verzoekster ook dat haar nationale autoriteiten haar zouden kunnen beschermen in geval van terugkeer naar haar land.

Aangezien de politieke en veiligheidssituatie in Peru is zoals zij is – zij zal met name in het volgende hoofdstuk worden beschreven – zouden de politiediensten haar niet kunnen bijstaan, aangezien zij door de autoriteiten waren gevorderd om de politieke crisis die het land momenteel in zijn greep houdt, te beheersen.

Maar ook buiten deze crisis, die nog niet was uitgebroken toen verzoekster zich nog in Peru bevond, kon verzoekster geen beroep doen op de nationale politie.

Deze laatste was niet opgewassen tegen dit soort geweld, met name wegens de corruptie op alle niveaus van de politie.

Het lijdt geen twijfel, zoals verzoekster tijdens haar persoonlijk onderhoud meermaals heeft onderstreept, dat zij niet op de bescherming van haar autoriteiten kon rekenen en dat zij bijgevolg het risico liep onmenselijk en vernederend te worden behandeld indien zij naar haar land van herkomst zou terugkeren.

10. Naast het relaas van verzoekster, dat grotendeels bewijst dat zij vreest voor vervolging indien zij terugkeert naar haar land van herkomst, heeft de wederpartij ook duidelijk onvoldoende rekening gehouden met de veiligheidssituatie in Peru.

In de bestreden beslissing lijkt immers te worden aangenomen dat Peru momenteel geen crisis doormaakt en dat verzoekster dus niet vreest voor onmenselijke of vernederende behandeling of voor willekeurig geweld indien zij naar haar land van herkomst terugkeert.

Zoals uit de bestreden beslissing blijkt, is de wederpartij zich er terdege van bewust dat Peru momenteel een politieke en veiligheids crisis zonder weerga doormaakt, en dat al vele maanden lang.

Sinds december 2022 zijn er bijna dagelijks demonstraties en is het dodental bijzonder hoog.

De pers bericht in dit verband het volgende:

« (...) (France 24, "En pleine crise politique, le Pérou étend l'état d'urgence", 05.02.2023 – stuk nr. 9). »

Vrije vertaling : « (...) »

Andere artikelen benadrukken ook de ernst van de slachtoffers van de bijzonder zware repressie door de Peruaanse staat:

« (...) (Sud-Ouest International, "Pérou : révolte, état d'urgence, 48 morts... Tout comprendre de la crise que traverse le pays", 06.02.2023 – stuk nr. 10). »

Vrije vertaling : « (...) »

Deze ongekennde crisis is ook uitgebreid gedocumenteerd door verschillende organisaties, zoals Human Rights Watch, die het volgende concludeerde:

« (...) (Human Rights Watch, "Pérou : les forces de sécurité ont commis de graves abus", 26.04.2023 – stuk nr. 7). »

Vrije vertaling : "(...)" »

Naar aanleiding van deze talrijke berichten raadt de Belgische overheid haar burgers aan om de grootste voorzichtigheid in acht te nemen als ze naar Peru moeten reizen, rekening houdend met het feit dat toeristen in elk geval minder risico lopen dan de Peruanen zelf (zie o.a. Advies van FOD Buitenlandse zaken voor Peru – stuk nr. 6).

Het Europees Parlement zelf heeft besloten zich over deze kwestie te buigen en de nodige aanbevelingen te doen - de discussies zijn nog gaande (zie o.a. Briefing van het Europees Parlement, "Pérou : le Parlement évaluera la crise politique en cours", 13.04.2023 – stuk nr. 8).

De pers, het internationale maatschappelijke middenveld en de overheid hebben allemaal het geweld van de Peruaanse repressie opgemerkt en het verhoogde risico dat Peruanen in hun land van herkomst het slachtoffer worden van willekeurig geweld.

11. Als gevolg van het voorgaande had tegenpartij verzoeksters vluchtelingenstatus moeten erkennen, of ten minste moeten vaststellen dat zij kon worden onderworpen aan onmenselijke en vernederende behandelingen of aan vormen van willekeurig geweld, en haar subsidiaire bescherming moeten verlenen."

Tot slot meent verzoekster om de volgende redenen dat de bestreden beslissing moet worden vernietigd:

"12. Indien Uw Raad bij onmogelijkheid zou oordelen dat er geen redenen zijn om verzoekster internationale of subsidiaire bescherming te verlenen, blijkt uit het voorgaande dat de bestreden beslissing niettemin nietig moet worden verklaard.

Deze houdt geen rekening met alle elementen die relevant zijn voor de analyse van de zaak van de verzoekster. Dit geldt met name voor hedendaagse veiligheid situatie van Peru.

13. Naast de vraag of alle feiten van de zaak in aanmerking zijn genomen, merkt verzoekster ook op dat ernstige vragen rijzen over het vertrouwelijke karakter van haar persoonlijk onderhoud.

Zoals blijkt uit de bestreden beslissing, vond het onderhoud plaats per videoconferentie met gebruikmaking van de applicatie MS Teams. Het gebruik van deze tool lijkt problemen op te leveren met betrekking tot de behandeling van bijzonder vertrouwelijke gegevens die worden uitgewisseld in het kader van een persoonlijk onderhoud zoals dat van verzoekster.

Ter herinnering, artikel 13 van het Koninklijk Besluit van 11.07.2003 tot regeling van de werking van en de rechtspleging voor het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de staatlozen bepaalt wat volgt :

"(...)"

Hoewel het persoonlijk onderhoud noodzakelijkerwijs op afstand moet plaatsvinden, verplicht hetzelfde Koninklijk Besluit de tegenpartij om alle nodige maatregelen te nemen om de vertrouwelijkheid van het gehele onderhoud en de daaropvolgende verwerking van de gegevens van het onderhoud te waarborgen. Deze verplichting vloeit ook voort uit de artikelen 13 en 44 tot 50 van de Verordening 2016/679 van 27.04.2016 van het Europees Parlement en de Raad betreffende de bescherming van natuurlijke personen in verband met de verwerking van persoonsgegevens en betreffende het vrije verkeer van die gegevens en tot intrekking van Richtlijn 95/46/EG.

Over het gebruik van een IT-tool om deze persoonlijke gesprekken te beheren, heeft de Raad van State al het volgende kunnen zeggen:

« (...) (RvS, arrest nr. 254.655 van 03.10.2022). »

Vrije vertaling : “(...)”

Op basis van deze rechtspraak en de beschikbare documentatie – in het bijzonder het NOYB-rapport dat online beschikbaar is via de volgende link: <https://noyb.eu/sites/default/files/2020-04/noyb> – heeft uw Raad heeft al de gelegenheid gehad om een beslissing te vernietigen die werd genomen na een persoonlijk gesprek dat op afstand werd gevoerd met behulp van de MS Teams-toepassing.

Tenzij het anders is, lijkt het erop dat deze nietigverklaring nog niet heeft geleid tot een nieuwe beslissing of in ieder geval een nieuwe uitspraak van uw Raad, deze rechtspraak moet dus ook in dit geval worden toegepast.”

2.2. Stukken

2.2.1. Als bijlage aan het verzoekschrift worden volgende nieuwe stavingstukken gevoegd:

- emailverkeer tussen de raadsman van verzoekster en het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (hierna: CGVS) (stukken 4 en 5);
- een reisadvies van de FOD Buitenlandse zaken voor Peru (stuk 6);
- het artikel “*Pérou : les forces de sécurité ont commis de graves abus*” van Human Rights Watch van 26 april 2023 (stuk 7);
- de briefing “*Pérou : le Parlement évaluera la crise politique en cours*” van het Europees Parlement van 13 april 2023 (stuk 8);
- het artikel “*En pleine crise politique, le Pérou étend l'état d'urgence*” van France 24 van 5 februari 2023 (stuk 9);
- het artikel “*Pérou : révolte, état d'urgence, 48 morts... Tout comprendre de la crise que traverse le pays*” van Sud-Ouest International van 6 februari 2023 (stuk 10).

2.2.2. Bij haar nota met opmerkingen voegt verwerende partij het arrest met nr. 291 490 van 4 juli 2023 van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad). Zij refereert in deze verweernota tevens aan het “*Data Protection Addendum*” (Bescherming van Persoonsgegevens voor Producten en Diensten van Microsoft of BBP) en aan de teksten “*End-to-end-encryptie: Wat is het en hoe werkt het?*”, “*What is end-to-end encryption and how does it work?*”, “*How End-to-end Encryption On Telegram?*”, “*About end-to-end encryption*” en “*End-to-endversleuteling gebruiken voor Teams oproepen - Microsoft Ondersteuning*”.

2.3. Beoordeling

2.3.1. Ontvankelijkheid van het middel

2.3.1.1. Luidens artikel 39/69, § 1, tweede lid, 4°, van de Vreemdelingenwet moet het verzoekschrift op straffe van nietigheid “*een uiteenzetting van de feiten en middelen bevatten die ter ondersteuning van het beroep worden ingeroepen*”. Onder “*middel*” wordt begrepen een voldoende duidelijke omschrijving van de door de bestreden beslissing overtreden rechtsregel of rechtsprincipe en van de wijze waarop die rechtsregel of dat rechtsprincipe door de bestreden beslissing wordt geschonden (RvS 22 januari 2010, nr. 199.798). Te dezen voert verzoekster de schending aan van artikel 1 (2) van het Protocol van 31 januari 1967 betreffende de status van vluchtelingen en van artikel 2 van de richtlijn 2011/95/EU, doch geeft zij niet de minste toelichting over de wijze waarop zij deze bepalingen geschonden acht. Verzoekster laakt voorts in haar verzoekschrift dat zij “*geen kopie heeft kunnen krijgen van de notities van haar persoonlijk onderhoud en evenmin al haar opmerkingen daarover heeft kunnen formuleren*”, terwijl zowel zijzelf als haar raadsman tijdens het persoonlijk onderhoud hierom hadden verzocht. Zij beschouwt dit als een bijzonder ernstig probleem aangezien het kennelijk in strijd is met de in het middel genoemde bepalingen, die precieze regels opleggen voor het opnemen van haar verklaringen, en meent dat de gehele beslissing dus gebaseerd is op motiveringen die voortvloeien uit verklaringen die zij zou hebben afgelegd, maar die daarvoor niet kunnen worden gebruikt, aangezien die notities niet zijn herlezen en gecontroleerd. De Raad stelt evenwel vast dat geen enkele van de door verzoekster geschonden geachte bepalingen betrekking heeft op het overmaken van kopieën van de notities van het persoonlijk onderhoud. Aldus geeft verzoekster enkel een uiteenzetting weer van een aantal feitelijke omstandigheden zonder deze concreet te betrekken op de bestreden beslissing en zonder te preciseren welke bepaling of beginsel werd overtreden. Verzoekster mag het niet aan de Raad overlaten om uit die uiteenzetting een middel te distilleren (cf. RvS 7 november 2002, nr. 112.357). De aangebrachte uiteenzetting kan niet als een ontvankelijk middel(onderdeel) worden verstaan.

2.3.1.2. Aangaande verzoeksters verwijzing naar artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU wordt opgemerkt dat deze bepaling bij artikel 10 van de wet van 21 november 2017 tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en van de wet van 12 januari 2007 betreffende de opvang van verzoekers om internationale bescherming en van bepaalde andere categorieën van vreemdelingen werd omgezet in artikel 48/6 van de Vreemdelingenwet. Na de omzetting van een richtlijn kunnen particulariseren slechts op dienstige wijze een beroep doen op de bepalingen van de richtlijn indien de nationale omzettingsmaatregelen niet correct of toereikend zijn (HvJ 4 december 1997, C-253/96 tot en met C-258/96, *Kampelmann*, punt 42; zie tevens: HvJ 3 december 1992, C-140/91, C-141/91, C-278/91 en C-279/91, *Suffritti*, punt 13, en RvS 2 april 2003, nr. 117.877). Verzoekster toont dit *in casu* evenwel niet aan. Zij kan derhalve de schending van artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU niet op ontvankelijke wijze aanvoeren.

2.3.1.3. Het enig middel is, wat het voorgaande betreft, niet-ontvankelijk.

2.3.2. De motieven van de bestreden beslissing

De uitdrukkelijke motiveringsplicht, vervat in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en artikel 62 van de Vreemdelingenwet, heeft tot doel de burger, zelfs wanneer een beslissing niet is aangevochten, in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid ze heeft genomen, zodat kan worden beoordeeld of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. De artikelen 2 en 3 van de genoemde wet van 29 juli 1991 verplichten de overheid ertoe in de akte de juridische en feitelijke overwegingen op te nemen die aan de beslissing ten grondslag liggen en dit op een “*afdoende*” wijze. Het begrip “*afdoende*” impliceert dat de opgelegde motivering in rechte en in feite evenredig moet zijn aan het gewicht van de genomen beslissing.

De bestreden beslissing moet duidelijk het determinerend motief aangeven op grond waarvan de beslissing is genomen. *In casu* wordt in de motieven van de bestreden beslissing verwezen naar de toepasselijke rechtsregels, namelijk de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Tevens bevat de beslissing een motivering in feite, met name dat verzoekster de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus worden geweigerd omdat (A) de door haar aangehaalde gemeenrechtelijke en interpersoonlijke problemen met criminelen in haar wijk geen verband houden met één van de criteria zoals bepaald in het Verdrag van Genève en het loutere feit dat zij in het verleden een keer slachtoffer werd van een diefstal van een portefeuille en paspoort, dat haar moeder op de markt bestolen werd, dat er woordenwisselingen waren op de markt met criminelen die hen uitscholden en dat het niet kan uitgesloten worden dat men bij terugkeer het doelwit kan worden van (gewelddadige) criminelen onvoldoende ernstig is om binnen het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b), van de Vreemdelingenwet te vallen, omdat (B) zij hoe dan ook niet aannemelijk gemaakt heeft dat zij voor de door haar aangehaalde gemeenrechtelijke problemen – of bij een eventuele herhaling van dergelijke problemen in geval van een terugkeer naar Peru – geen of onvoldoende beroep zou kunnen doen op de hulp van en/of bescherming door de in Peru aanwezige lokale en/of hogere autoriteiten, omdat (C) er voor burgers in Peru actueel geen reëel risico bestaat om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet, omdat (D) er uit haar verklaringen geenszins opgemaakt kan worden dat zij bij terugkeer naar Peru levensomstandigheden zou kennen die gelijkgesteld kunnen worden aan een onmenselijke en vernederende behandeling zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, omdat (E) het voor de beoordeling van het risico bij een terugkeer naar haar land van herkomst niet relevant is dat zij in België bij haar verloofde wil blijven en dat zij graag in België wil studeren en omdat (F) de door haar neergelegde documenten deze vaststellingen niet kunnen wijzigen. Al deze vaststellingen en overwegingen worden in de bestreden beslissing omstandig toegelicht.

Aldus kunnen de motieven die de bestreden beslissing onderbouwen op eenvoudige wijze in die beslissing worden gelezen zodat verzoekster er kennis van heeft kunnen nemen en hierdoor tevens heeft kunnen nagaan of het zin heeft hiertegen de beroepsmogelijkheden aan te wenden waarover zij in rechte beschikt. Daarmee is aan de voornaamste doelstelling van de formele motiveringsplicht, zoals voorgeschreven in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen en in artikel 62 van de Vreemdelingenwet, voldaan. Verzoekster maakt niet duidelijk op welk punt deze formele motivering haar niet in staat zou stellen te begrijpen op grond van welke juridische en feitelijke gegevens de bestreden beslissing is genomen derwijze dat niet voldaan zou zijn aan het hiervoor uiteengezette doel van de formele motiveringsplicht.

Een schending van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen en van artikel 62 van de Vreemdelingenwet wordt niet aangetoond.

2.3.3. Over het horen via videoconferentie

Verzoekster merkt in haar verzoekschrift op dat er ernstige vragen rijzen over het vertrouwelijke karakter van haar persoonlijk onderhoud, dat plaatsvond per videoconferentie met gebruikmaking van de applicatie MS Teams. Het gebruik van deze tool lijkt volgens haar problemen op te leveren met betrekking tot de behandeling van bijzonder vertrouwelijke gegevens die worden uitgewisseld in het kader van een persoonlijk onderhoud. Verzoekster wijst wat dit betreft op artikel 13 van het koninklijk besluit van 11 juli 2003, op de artikelen 13, 44, 45, 46, 47, 48, 49 en 50 van de Verordening 2016/679, op het arrest met nr. 254.655 van 3 oktober 2022 van de Raad van State en op het "Report on privacy policies of video conferencing services" van NOYB van 2 april 2020.

Gelet op de informatie die in voorliggende zaak door beide partijen wordt voorgelegd, kan de Raad verwerende partij bijtreden in de volgende correcte en pertinente vaststellingen in haar nota met opmerkingen:

"2.4.1. Verweerder stelt vast dat verzoekster verwijst naar het rapport "Report on privacy policies of videoconferencing services" van de Oostenrijkse vereniging NOYB (My Privacy is None of Your Business) en een arrest van de Raad van State (nr. 254655 van 03.10.2022), doch nalaat hier enige concrete toelichting of conclusie aan te verbinden.

2.4.1.1. Verweerder stelt vast dat uit het rapport in kwestie duidelijk blijkt dat de organisatie NOYB enkel en alleen onderzoek heeft gevoerd naar de informatieplicht die luidens de artikelen 13 en 14 van de AVG op de schouders van de verwerkingsverantwoordelijke rust, en de mate waarin het gehanteerde privacy beleid conform artikel 12 van de AVG begrijpelijk is voor de gemiddelde gebruiker. In het rapport wordt duidelijk gesteld dat NOYB geen onderzoek heeft gevoerd naar de algemene betrouwbaarheid van de beschikbare videoconferentiesystemen. Zo wordt op pagina 3 van het rapport toegelicht "(...)" (vrije vertaling: "De GDPR verglicht bedrijven om informatie te verstrekken over het gebruik van persoonsgegevens en om gebruikers ("betrokkenen" in de terminologie van de GDPR) te informeren over hun rechten op het gebied van gegevensbescherming (artikelen 13 en 14 GDPR). Artikel 12(1) GDPR vereist verder dat al deze informatie beknopt, transparant en gemakkelijk toegankelijk moet zijn, in duidelijke en heldere taal. Dit moet ervoor zorgen dat het privacybeleid begrijpelijk is voor de gemiddelde persoon en niet alleen voor Juristen. Het onderzoek richtte zich op deze plicht om goede informatie te verstrekken. Bedrijven doen dit meestal in een zogenaamd "privacybeleid", dat noyb heeft beoordeeld. Het is belangrijk op te merken dat we de diensten niet vanuit een technisch perspectief hebben beoordeeld. Sommige diensten, zoals Zoom en Wire, beweren end-to-end encryptie te gebruiken. Dit type versleuteling zou alle communicatie-inhoud alleen zichtbaar maken voor de daadwerkelijke deelnemers en niet voor de dienstverleners – iets wat zeer op prijs wordt gesteld vanuit privacyperspectief"

Hieruit volgt dat daar waar NOYB stelt dat geen van de meest gebruikte videoconferentiesystemen (namelijk Zoom, Webex, Go to Meeting, Skype, Teams en Wire) voldoen aan de vereisten van de AVG, de vereniging zich dus enkel en alleen uitspreekt over de mate waarin de gebruikte videoconferentiesystemen voldoen aan de transparantie- en informatieverplichting vervat in de artikelen 12 tot en met 14 van de AVG. Uit het rapport van NOYB kan dus geenszins afgeleid worden dat de NOYB tot de vaststelling is gekomen dat het gebruik van de beschikbare videoconferentiesystemen het door de AVG gewaarborgde beschermingsniveau zou ondermijnen en dat Ms Teams dus persoonsgegevens zou verwerken op een wijze die niet conform de AVG zou zijn.

2.4.1.2. Wat de informatieverplichting betreft, wijst verweerder er voor de goede orde nog op dat de vaststelling in het rapport van NOYB dat Microsoft geen informatie verstrekt over alle elementen opgesteld in artikel 13 van de AVG, in casu niet relevant is. Immers, het onderzoek in kwestie gaat uit van het gegeven dat Microsoft optreedt als verwerkingsverantwoordelijke. Echter differentieert Microsoft zijn rol naargelang de gebruiker een particuliere klant of een bedrijf is en ziet het zichzelf bij het gebruik van Teams als een verwerker. In casu treedt het CGVS, en niet Microsoft, op als verwerkingsverantwoordelijke in de zin van artikel 4.7 van de AVG. Het komt derhalve aan het CGVS toe om te voldoen aan de informatieplicht vervat in artikel 13 AVG. Verzoekster werd geïnformeerd over het verloop van het videogeheer en het gebruikte systeem dat garant staat voor een 'passende geheimhouding', dit middels de brief (dd. 21/06/2023) waarbij zij werd opgeroepen voor een persoonlijk onderhoud op 27/06/2023, en de daaraan verbonden "Privacyverklaring gehoor op afstand - verzoekers om internationale bescherming." Een afdruk van deze documenten bevindt zich in het administratief dossier. Verzoekster, noch haar advocaat hebben noch voorafgaandelijk aan het persoonlijk onderhoud, noch tijdens het persoonlijk onderhoud enig bezwaar geuit tegen het plaatsvinden van het persoonlijk onderhoud via

videoconferentie. Daarmee is voldaan aan artikel 13 van de AVG en verzoekster toont middels een loutere verwijzing naar dit artikel het tegendeel niet aan.

2.4.1.3. Verweerder wenst voor de goede orde te verduidelijken dat de Algemene Verordening Gegevensbescherming voor wat de verwerking van persoonsgegevens betreft drie verschillende rollen onderscheidt, die onderling verschillen qua verantwoordelijkheid en beslissingsmacht. In casu treedt het CGVS op als verwerkingsverantwoordelijke in de zin van artikel 4.7 van de AVG (zie in die zin het advies van de Gegevensbeschermingsautoriteit nr. 129/2021 van 24 augustus 2021 punt 14, beschikbaar op <https://www.gegevensbeschermingsautoriteit.be/publications/advies-nr.-129-2021.pdf>).

Artikelen 5.1.f), 24.1 en 32 van de AVG vermelden uitdrukkelijk de verplichting voor de verwerkingsverantwoordelijke(n) om gepaste technische en organisatorische maatregelen te treffen die nodig zijn voor de bescherming van de persoonsgegevens. Deze maatregelen moeten een passend beveiligingsniveau verzekeren rekening houdend, enerzijds, met de stand van de techniek ter zake en de kosten voor het toepassen van de maatregelen en, anderzijds, met de aard van de te beveiligen gegevens en de potentiële risico's. Verweerder benadrukt dat het CGVS deze verplichtingen zeer ernstig neemt, en dat het gelet op de aard van de gegevens die het verwerkt (gevoelige en bijzondere gegevens in de zin van artikel 9 van AVG) de specifieke categorie van betrokken personen (verzoekers om internationale bescherming), en het gegeven dat het vertrouwelijk karakter van de asielprocedure te allen tijde dient gewaarborgd te worden (zie artikel 4 en 13/1 KB CGVS), dan ook uiterst omzichtig omspringt met de persoonsgegevens die het verwerkt.

Verweerder wijst er vervolgens op dat de AVG verschillende Instrumenten biedt om gegevensoverdrachten van de EU naar een derde land te kaderen. Wanneer er sprake is van een "doorgifte" van persoonsgegevens die binnen de werkingssfeer van de AVG valt, bepaalt artikel 44 van de AVG dat dergelijke doorgifte slechts mag indien, de verwerkingsverantwoordelijke en de verwerker aan de in hoofdstuk V van de AVG neergelegde voorwaarden hebben voldaan (art. 44 AVG). Deze doorgifte moet dus gedekt zijn door één van de geldige doorgifte-mechanismen waarin de artikelen 45-47 en 49 AVG voorzien. Deze artikelen omschrijven de voorwaarden voor de doorgifte van persoonsgegevens aan een derde land in de vorm van een cascadesysteem.

Zo kan overeenkomstig artikel 45 van de AVG een derde land door middel van een besluit van de Europese Commissie ("adequaateitsbesluit") worden aangemerkt als een land met een passend beschermingsniveau, wat betekent dat gegevens kunnen worden overgedragen aan een ander bedrijf in dat derde land, zonder dat de gegevensexporteur verdere waarborgen hoeft te bieden of aan aanvullende voorwaarden hoeft te voldoen. Met andere woorden, de overdracht aan een "adequaate" derde land zal vergelijkbaar zijn met een overdracht van gegevens binnen de EU.

Bij gebrek aan een adequaateitsbesluit, stelt artikel 46 van de AVG dat de doorgifte van persoonsgegevens aan een derde land door een verwerkingsverantwoordelijke of een verwerker alleen kan plaatsvinden door het bieden van passende waarborgen en op voorwaarde dat personen over afdwingbare rechten en doeltreffende rechtsmiddelen kunnen beschikken. Dergelijke passende waarborgen kunnen overeenkomstig artikel 46.2 van de AVG contractuele regelingen met de ontvanger van de persoonsgegevens omvatten, waarbij bijvoorbeeld gebruik wordt gemaakt van de modelcontracten van de Europese Commissie, de zogenaamde Standard Contract Clauses (SCC; standaardcontractbepalingen).

Ten slotte kan, indien doorgifte is gepland van persoonsgegevens naar derde landen die niet onder een adequaateitsbesluit vallen (art. 45 AVG) en waar passende waarborgen ontbreken (art. 46 AVG), de doorgifte plaatsvinden op basis van een aantal afwijkingen voor specifieke situaties zoals voorzien in artikel 49 van de AVG, bijvoorbeeld wanneer een persoon uitdrukkelijk met de voorgestelde doorgifte heeft ingestemd nadat hij of zij alle nodige informatie over de risico's in verband met de doorgifte heeft ontvangen.

2.4.2. In het arrest Schrems II van 16 juli 2020 (C-311/18) heeft het Hof van Justitie zich uitgesproken over de geldigheid van twee welbepaalde doorgifte-mechanismen in geval van doorgiften van persoonsgegevens vanuit de EU/EER naar de VS. Het ging meer bepaald om de geldigheid van:

a) de zogenaamde "standaardbepalingen", vastgesteld door de Europese Commissie in het besluit van de Europese Commissie van 5 februari 2010 'betreffende de modelcontractbepalingen voor de doorgifte van persoonsgegevens aan in derde landen gevestigde verwerkers krachtens Richtlijn 95/46/EG van het Europees Parlement en de Raad' (Pb.L. 39 van 12 februari 2010, p. 5-10), die een instrument zijn voor passende waarborgen in de zin van artikel 46.2.c AVG;

b) het zogenaamde "Privacy Shield" besluit (hierna: het Privacyschildbesluit), vastgesteld door de Europese Commissie in de Uitvoeringsverordening van de Europese Commissie van 12 juli 2016 overeenkomstig Richtlijn 95/46/EG van het Europees Parlement en de Raad 'betreffende de gepastheid van de door het EU-VS-privacyschild geboden bescherming' (Pb.L. 207 van 1 augustus 2016, p. 1-112.), dat een specifieke adequaateitsregeling voor de VS in het leven riep in de zin van artikel 45.1 AVG.

Het Hof oordeelde dat het Amerikaanse rechtssysteem (in het bijzonder Sectie 702 FISA en EO 12333) geen passend beschermingsniveau biedt dat in grote lijnen vergelijkbaar is met het beschermingsniveau dat geboden wordt in de EU. Beide Instrumenten worden door de Amerikaanse overheid gebruikt om Amerikaanse inlichtingendiensten toegang te geven tot gegevens van buitenlandse oorsprong, met inbegrip van persoonsgegevens, die verwerkt worden door privébedrijven die onder het toepassingsgebied van deze wetgeving vallen.

Het Hof oordeelde dat het Privacyschildbesluit ongeldig is. Dit adequaatheidsbesluit kan bijgevolg niet langer worden gebruikt om doorgiften van persoonsgegevens naar de Verenigde Staten te legitimeren. Het gegeven dat het Hof van Justitie in het arrest Schrems II het adequaatheidsbesluit van de VS (Privacyschildbesluit) ongeldig verklaard heeft, heeft echter enkel tot gevolg dat een verwerkingsverantwoordelijke zoals het CGVS zich niet langer op artikel 45 AVG kan beroepen wanneer er sprake is van een doorgifte van persoonsgegevens aan een verwerker, in casu Microsoft, die zich in de Verenigde Staten bevindt. Deze ongeldigheidsverklaring heeft dus niet tot gevolg dat de doorgifte van persoonsgegevens niet langer mogelijk is op grond van artikel 46 van de AVG. Wat de standaardbepalingen betreft, komt het Hof in het arrest Schrems II immers uitdrukkelijk tot de vaststelling dat deze geldig blijven (Hvj, 16 juli 2020, C-311/18, Schrems II, § 148; zie ook RvS 19 augustus 2021, nr. 251.378). Uit voornoemd arrest volgt derhalve dat de modelcontracten van de Europese Commissie, de zogenaamde Standard Contract Clauses (SCC; standaardcontractbepalingen) nog steeds de juridische basis kunnen vormen voor het doorgeven van persoonsgegevens naar derde landen.

Verweerder wijst er vervolgens op dat de Europese Commissie, naar aanleiding van het arrest Schrems II, op 7 juni 2021 nieuwe SCC's gepubliceerd heeft (Uitvoeringsbesluit (EU) 2021/194 van de Commissie van 4 juni 2021 'betreffende standaardcontractbepalingen voor de doorgifte van persoonsgegevens naar derde landen overeenkomstig Verordening (EU) 2016/679 van het Europees Parlement en de Raad', (PB.L. 199 van 7 juni 2021, p. 31-61, beschikbaar op Publications Office (europa.eu)). Verweerder ligt toe dat Microsoft de SCC gebruikt om de transfer van persoonsgegevens naar de VS te verantwoorden. De meest recente versie van de "Data Protection Addendum" (Bijlage Bescherming van Persoonsgegevens voor Producten en Diensten van Microsoft of BBP, beschikbaar op <https://www.microsoft.com/licensing/docs/view/Microsoft-Products-and-Services-Data-Protection-addendum-DPA> dateert van januari 2023.

2.4.3 Het Hof van Justitie overweegt in het arrest Schrems II weliswaar dat de in artikel 46 van de AVG genoemde standaardcontractbepalingen geen waarborgen kunnen bieden die verder gaan dan een contractuele verplichting om ervoor te zorgen dat het door het Unierecht vereiste beschermingsniveau wordt geëerbiedigd en dat, afhankelijk van de situatie in een bepaald derde land, er kan vereist zijn dat de verwerkingsverantwoordelijke aanvullende maatregelen neemt om de eerbiediging van dit beschermingsniveau te waarborgen (Hvj, 16 juli 2020, C-311/18, Schrems II, § 133). Het Hof laat het gebruik van SCC's met in de Verenigde Staten gevestigde gegevensimporteurs derhalve nog steeds toe op voorwaarde dat de verwerkingsverantwoordelijke aanvullende maatregelen neemt om eventuele leemten in de bescherming op te vullen en de bescherming op het in de wetgeving van de Unie vereiste niveau te brengen. Om te kunnen beoordelen of het vertrouwelijke karakter van het persoonlijk onderhoud naar behoren is gewaarborgd en of de verplichtingen vervat in hoofdstuk V van de AVG zijn nageleefd, kan het gebruik van Teams dan ook niet los worden gezien van de aanvullende maatregelen die het CGVS treft met betrekking tot de organisatie van een persoonlijk onderhoud op afstand.

Verzoekster betwist dit niet. Verweerder benadrukt vervolgens dat de aanvullende beschermingsmaatregelen die het CGVS treft tot gevolg hebben dat de toegang door een onbevoegde derde tot de persoonsgegevens die tijdens het persoonlijk onderhoud op afstand worden uitgewisseld onmogelijk of ineffectief wordt gemaakt, en dat hierdoor dus steeds voldaan wordt aan het krachtens Unierecht vereiste beschermingsniveau en dit ongeacht het derde land naar waar de gegevens worden doorgegeven, zoals blijkt uit wat volgt.

2.4.3.1. Verweerder verduidelijkt voorts dat encryptie of versleuteling het coderen en decoderen van gegevens betreft. Het is de manier om berichten met behulp van wiskundige technieken (algoritmen) onleesbaar te maken. Alleen degene die beschikt over de juiste wiskundige formule kan het oorspronkelijke bericht weer leesbaar maken. Deze wiskundige formule noemt men de sleutel (bron: <https://www.zivver.com/nl/blog/encryptie-voor-beginners-asymmetrische-encryptie>).

Verweerder wijst er hierbij aansluitend op dat versleuteling een passende technisch maatregel vormt in de zin van de AVG. Dit blijkt immers uit het gegeven dat de AVG zelf sterk aanbeveelt om versleuteling of encryptie te gebruiken als men data opslaat of doorgeeft. Zo wordt versleuteling in overweging 83 uitdrukkelijk vermeldt als een maatregel die kan getroffen worden om de risico's inherent aan de verwerking van persoonsgegevens te beperken. Verder wordt versleuteling vermeld als passende waarborg in artikel 6.4.e (rechtmatigheid), art. 32.1.a (beveiliging van de verwerking) en art. 34.3.a (mededeling aan de betrokkene) van de AVG, waarbij overigens in laatstgenoemd artikel wordt

verduidelijkt wat het doel is van versleuteling, namelijk de persoonsgegevens die worden doorgegeven onbegrijpelijk maken voor onbevoegden.

Verder bevatten de SCC's die de Europese Commissie in juni 2021 publiceerde drie bijlagen (zie https://commission.europa.eu/system/files/2021-06/1_en_annexe_acte_autonome_cp_part1_v5_0.pdf).

Bijlage 2 laat partijen toe om een lijst op te nemen van de technische en organisatorische maatregelen die zij hebben genomen om een passend beveiligingsniveau te waarborgen in de zin van het arrest Schrems II. De bijlage bevat bovendien enkele voorbeelden ter inspiratie, en versleuteling of encryptie van persoonsgegevens wordt hierbij uitdrukkelijk vermeld (ibidem, p. 31).

2.4.3.2. Verweerder voegt toe dat het Europees Comité voor gegevensbescherming (EDPB) in navolging van het arrest Schrems II, twee sets van aanbevelingen gepubliceerd heeft om verwerkingsverantwoordelijken te helpen bij de complexe taak van het beoordelen van derde landen en het waar nodig vaststellen van passende aanvullende maatregelen, met name: (1) Aanbevelingen 01/2020 'inzake maatregelen ter aanvulling op doorgifte-instrumenten teneinde naleving van het beschermingsniveau van persoonsgegevens in de Unie te waarborgen- Versie 2.0' van 18 juni 2021 (beschikbaar op https://edpb.europa.eu/system/files/2022-04/edpb_recommendations_202001vo.2.0_supplementarymeasurestransferstools_nl.pdf); en (2) Aanbevelingen 02/2020 van 10 november 2020 'over de Europese essentiële garanties voor surveillancemaatregelen' (beschikbaar op https://edpb.europa.eu/sites/default/files/files/file/edpb_recommendations_202002_europeanessential_guaranteessurveillance_nl.pdf). Deze aanbevelingen reiken verwerkingsverantwoordelijken en verwerkers die persoonsgegevens wensen door te geven naar derde landen, in het bijzonder de VS, de nodige hulpmiddelen aan om een analyse te maken van het recht in dat derde land om na te gaan of een eventuele toegang tot persoonsgegevens als een gerechtvaardigde inmenging beschouwd kan worden en om de technische en organisatorische maatregelen te identificeren die deze verwerkingsverantwoordelijken en verwerkers aanvullend kunnen nemen bovenop een doorgifte-mechanisme zoals de standaardbepalingen, om zo te verzekeren dat bij doorgifte van persoonsgegevens naar een derde land wordt voldaan aan het krachtens Unierecht vereiste beschermingsniveau.

In de Aanbevelingen 01/2020 licht de EDPB verder toe (zie p. 33): "Zo geldt voor gegevensimporteurs in de Verenigde Staten die vallen onder 50 USC § 1881a (FISA 702), een rechtstreekse verplichting om toegang te verlenen tot de geïmporteerde gegevens die zij bezitten, bewaren of beheren, of om deze over te dragen. Dit geldt ook voor cryptografische sleutels die nodig zijn om de gegevens begrijpelijk te maken. Vervolgens schetst de EDPB verschuivende scenario's, waarbij zij aandacht besteedt aan de in die gevallen te treffen maatregelen. De EDPB schetst onder meer een scenario ("Praktijkvoorbeeld 3: Versleuteling van gegevens om deze te beschermen tegen toegang voor de overheidsinstanties van het derde land van de importeur tijdens de doorgifte tussen de exporteur en zijn importeur") waarin een verwerkingsverantwoordelijke uit de EU persoonsgegevens doorgeeft naar een gegevensimporteur in een derde land (zoals de VS) alwaar de wet en/of de praktijk overheidsinstanties toegang bieden tot gegevens tijdens de doorvoer tussen het land van de exporteur en het land van bestemming. In dat scenario kan versleuteling tijdens de doorgifte van de gegevens, waar nodig in combinatie met end-to-end versleuteling van de inhoud, volgens de EDPB een effectieve en doeltreffende maatregel zijn ter waarborging van een passend beschermingsniveau (zie voornoemde Aanbevelingen 01/2020, p. 35-36).

2.4.3.3. Tijdens het gehoor op afstand is er sprake van een bijzondere vorm van versleuteling, met name end-to-end-encryptie tussen de zender en de ontvanger. Met E2EE worden de persoonsgegevens die tijdens het persoonlijk onderhoud verzonden worden, versleuteld of gecodeerd op de oorspronkelijke locatie voordat deze worden verzonden, en ontsleuteld of gedecodeerd op de beoogde bestemming nadat deze zijn ontvangen. Dit zorgt ervoor dat de verzonden gegevens vertrouwelijk blijven, zelfs als ze door derden tijdens de overdracht worden onderschept of als derden anderszins toegang zouden krijgen tot de gecodeerde gegevens. Het versleutelingsalgoritme codeert immers de gegevens die worden uitgewisseld zodat deze onleesbaar zijn voor iedereen die de sleutel niet heeft. Onbevoegde derden of derden die niet op rechtmatige wijze deelnemen aan het gesprek kunnen de inhoud van de uitgewisselde gegevens derhalve niet lezen of begrijpen omdat zij niet in het bezit zijn van de decoderingsleutel die nodig is om de versleutelde gegevens terug leesbaar te maken. Deze vorm van encryptie zorgt er derhalve voor dat de inhoud van de communicatie alleen zichtbaar of begrijpelijk is voor de feitelijke deelnemers aan het gesprek. Niemand anders heeft toegang tot het ontsleuteld gesprek, en dus ook niet de Internet Service Provider (ISP), de server, of een andere entiteit of dienst. Verweerder voegt volledigheidshalve toe dat uit de informatie duidelijk kan worden afgeleid welke hoogwaardige bescherming die de E2EE biedt. Zie in die zin bijvoorbeeld End-to-end-encryptie: Wat is het en hoe werkt het? - VPN diensten; <https://www.zivver.com/nl/blog/encryptie-voor-beginners-asymmetrische-encryptie>; <https://www.smartlockr.io/nl/blog/wat-is-encryptie-en-hoe-houdt-dat-je-e-mail-verkeer-en-data-veilig>; What is end-to-end encryption and how does it work? ; How End-to-end Encryption On Telegram? ; About end-to-end encryption ; <https://www.avg.com/nl/signal/data-encryption>; en <https://safe-connect.com/nl/uitgelegd-wat-is-end-to-end-encryptie/>

Verweerder wijst er verder op dat informatie over de versleutelingstechnologie die Microsoft gebruikt op omstandige wijze wordt toegelicht op de website van Microsoft zelf, zoals blijkt uit wat volgt.

2.4.3.4. Standaard versleutelt Teams alle communicatie met behulp van hoogwaardige technologieën zoals Transport Layer Security (TLS) en Secure Real-Time Transport Protocol (SRTP). Microsoft voorziet echter ook voor zakelijke klanten in de mogelijkheid om end-to-end-versleuteling (E2EE) in te schakelen (zie <https://support.microsoft.com/nl-nl/office/end-to-end-versleuteling-gebruiken-voor-teams-Oproepen-1274b4d2-b5c5-4b24-a376-606fa6728a90>).

Tijdens een E2EE-oproep beveiligt Teams de volgende functies: "Audio; Video; Scherm delen" (zie End-to-end-versleuteling gebruiken voor Teams oproepen - Microsoft Ondersteuning). De E2EE voorkomt aldus dat een derde partij zoals Microsoft de beelden en/of de audiogegevens van een Teamsgesprek kan bekijken en/of beluisteren. Door het gebruik van E2EE kan Microsoft met andere woorden niet zien of horen wat er concreet besproken wordt of werd tijdens het persoonlijk onderhoud van een verzoeker. In de hypothetische situatie dat Microsoft verplicht zou worden om toegang te verlenen tot de geïmporteerde (doch versleutelde) gegevens die zij bezitten, bewaren of beheren, of om deze over te dragen, belet het gebruik van E2EE dat de Amerikaanse autoriteiten de informatie die tussen het CGVS en de verzoeker werd/wordt uitgewisseld, kan ontsleutelen en dus lezen. Immers, aangezien Microsoft niet over de mogelijkheid beschikt om toegang te krijgen tot de concrete inhoud van de gevoerde gesprekken, kan het deze inhoud desgevallend evenmin op leesbare wijze doorgeven aan de autoriteiten van de V.S.

De Amerikaanse regelgeving voorziet weliswaar dat gegevensimporteurs ook toegang moeten geven tot de cryptografische sleutels die nodig zijn om de gegevens begrijpelijk te maken (zie voornoemde Aanbevelingen 01/2020 van de EDPB van 18 juni 2021, p. 33). Echter, zoals hierboven reeds toegelicht, maakt het CGVS gebruik van end-to-end-encryptie waarbij het sleutelbeheer bij de verwerkingsverantwoordelijke, in casu het CGVS, en niet bij de verwerker, in casu Microsoft, ligt. Doordat Microsoft niet in het bezit is van de sleutels noodzakelijk om de verzonden gegevens leesbaar of begrijpelijk te maken, kan Microsoft logischerwijze evenmin de vereiste decoderingsleutels overmaken aan de Amerikaanse autoriteiten.

Uit het voorgaande volgt dat, door het gebruik van E2EE met sleutelbeheer bij het CGVS, de audiovisuele verbinding tussen de protection officer en de tolk enerzijds, en de verzoeker om internationale bescherming en diens raadsman anderzijds dermate beveiligd wordt dat toegang tot de concrete inhoud van het communicatieverkeer tijdens het persoonlijk onderhoud door een externe instantie of persoon onmogelijk is waardoor de bescherming van de persoonsgegevens die op dat ogenblik worden uitgewisseld, gewaarborgd is conform de vereisten opgelegd door de AVG. Deze vorm van versleuteling voldoet dan ook aan de strenge voorwaarden die de EDPB in haar Aanbevelingen 01/2020 vooropstelt (zie supra).

2.4.3.5. Verweerder wijst er vervolgens op dat hoewel E2EE ervoor zorgt dat de inhoud van het versleutelde gesprek niet in te zien is, het de zogenaamde metadata van het gesprek niet verbergt. Metadata bevatten gegevens over het gesprek, zoals bijvoorbeeld het tijdstip en de duur van het gesprek, de locatie van de gebruikers, de gebruikte IP-adressen, etc. Zie voor meer toelichting End-to-end-encryptie: Wat is het en hoe werkt het? – VPN diensten; <https://www.bnnvara.nl/kassa/artikelen/wat-is-end-to-end-encryptie-en-hoe-werkt-het>. Uit dergelijke metadata vallen soms voldoende gegevens af te leiden waardoor de privacy van de communicerende partijen alsnog kan geschonden worden.

Het CGVS "beschermt" daarom ook de metadata door tijdens het gehoor op afstand enkel gebruik te maken van gedepersonaliseerde, anonieme Teamsaccounts. Dit betekent dat noch het CGVS, noch het centrum waar de verzoeker verblijft gebruik maken van een persoonlijke account om in te loggen op Teams. Vanuit het CGVS wordt ingelogd via een speciaal daarvoor opgezette anonieme account, anoniem omdat de accountgegevens geen enkele verwijzing bevatten naar het CGVS of de protection officer die het persoonlijk onderhoud leidt. Zo wordt bijvoorbeeld de gebruikersnaam (...)@ibz.be gebruikt. Ook de verzoeker neemt niet in eigen naam deel aan het gesprek. Het inloggen gebeurt via een gedepersonaliseerd account dat speciaal opgezet werd voor het opvangcentrum. Zo werd in casu gebruik gemaakt van een account met een anonieme gebruikersnaam. De accounts kunnen derhalve op geen enkele manier teruggeleid worden naar de verzoeker om internationale bescherming die op afstand gehoord wordt.

Indien de Amerikaanse autoriteiten de metadata zouden opvragen kunnen zij enkel vaststellen dat er een gesprek heeft plaatsgevonden tussen bijvoorbeeld account (...)@ibz.be en account (...)@ibz.be. Omdat de accounts geanonimiseerd zijn kunnen noch Microsoft, noch de Amerikaanse autoriteiten achterhalen wie achter die accounts schuilgaat, wat bijvoorbeeld anders is als account J. J. (...)@ibz.be een gesprek voert met account M. I. (...)@ibz.be. Ze kunnen enkel en alleen constateren dat bijvoorbeeld account (...)@ibz.be gebruik maakt van een IP-adres dat zich ergens in Brussel bevindt en dat bijvoorbeeld account (...)@ibz.be gebruikt wordt in Steenokkerzeel. En zelfs als de Amerikaanse autoriteiten er in zouden slagen te achterhalen dat account (...)@ibz.be een account van het CGVS is, en account

(...)@ibz.be toebehoort aan bijvoorbeeld een gesloten centrum, dan kan men louter vaststellen dat het CGVS een online gesprek heeft gehad met dat gesloten centrum en hoelang dat gesprek geduurd heeft. Wie dat gesprek voerde kan men niet achterhalen.

Verder wordt tijdens het onderhoud gebruikt gemaakt van laptops specifiek voorzien voor en uitsluitend te gebruiken voor het horen op afstand. Deze laptops bevatten enkel en alleen een applicatie van Teams. Het gebruik van de laptops is opzettelijk begrensd tot het gebruik van de Teamsapplicatie. Het is met andere woorden onmogelijk voor de protection officer om een andere applicatie op deze laptop te downloaden, noch kan er via deze laptop ingelogd worden op het e-mailaccount van de protection officer, of op de interne databank van het CGVS met gegevens van verzoekers om internationale bescherming. De protection officer dient dan ook voor alle andere handelingen, zoals het opstellen van de notities van het persoonlijk onderhoud, het consulteren van landeninformatie, het versturen van e-mails, enz., gebruik te maken van de laptop die hij gebruikt voor zijn dagelijkse professionele werkzaamheden. Deze bijkomende maatregel zorgt er voor dat er zich geen andere (meta)data op de laptops bevinden en biedt zodoende bescherming tegen hacking, malware of virussen.

2.4.4. Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dat de aanvullende beschermingsmaatregelen die het CGVS treft tot gevolg hebben dat de accounts die het CGVS gebruikt niet kunnen worden teruggeleid naar een verzoeker om internationale bescherming, en dat de gegevens die worden overgedragen tijdens het persoonlijk onderhoud onleesbaar zijn voor derden die niet betrokken zijn bij het gesprek. Deze maatregelen zorgen er bijgevolg dan ook voor dat de toegang tot de doorgegeven persoonsgegevens vanwege derden in de praktijk onmogelijk of ineffectief wordt gemaakt, waardoor aldus het vertrouwelijke karakter van het persoonlijk onderhoud naar behoren is gewaarborgd en de verplichtingen vervat in hoofdstuk V van de AVG worden nageleefd. Verzoekster toont in ieder geval niet het tegendeel aan. Zij brengt geen enkel concreet element aan waaruit zou kunnen blijken dat deze maatregelen onvoldoende zouden zijn om het ontoereikende niveau van gegevensbescherming te verhelpen.

2.4.5. Verzoekster beperkt er zich daarentegen toe te verwijzen naar een rapport van NOYB, dat evenwel enkel en alleen uitspraak doet over de mate waarin Microsoft, als het zelf optreedt als verwerkingsverantwoordelijke, voldoet aan de informatieverplichtingen vervat in de AVG. Nergens in dit rapport wordt evenwel gesteld dat het gebruik van MS Teams niet conform de AVG zou zijn of dat technische maatregelen zoals het gebruik van E2EE niet zouden volstaan als bijkomende beschermingsmaatregel in de zin van het arrest Schrems II. Integendeel, in het rapport wordt juist uitdrukkelijk gesteld dat het gebruik van end-to-end encryptie vanuit privacy-perspectief zeer op prijs wordt gesteld.

In de mate waarin verzoekster verwijst naar (niet geciteerde) rechtspraak van de RvV, waarin gesteld wordt dat het noodzakelijk is dat er relevante informatie zou verzameld worden over de betrouwbaarheid van MS Teams software, meent verweerder dat het CGVS in casu hieraan heeft voldaan. Verweerder wijst er bovendien op dat, in tegenstelling dat wat verzoekster beweert, uw Raad dit in haar arrest 291490 van 4 juli 2023 integraal bevestigd heeft. Verweerder voegt dit arrest volledigheidshalve toe aan onderhavige nota.

Gelet op het geheel van bovenstaande vaststellingen besluit verweerder dat het CGVS genoegzaam heeft aangetoond dat de bijkomende maatregelen die het treft voldoende zijn, en dat "de confidentialiteit en het respect voor de GDPR-Verordening tijdens het persoonlijk onderhoud van 27 juni 2023" wel degelijk werden nageleefd. Verzoekster toont geenszins in concreto het tegendeel aan."

Gelet op het voorgaande besluit de Raad dat een "passende geheimhouding" voorzien in artikel 13/1, eerste lid, van het koninklijk besluit van 11 juli 2003 gerespecteerd werd en dat de confidentialiteit in het licht van de Verordening 2016/679 van het persoonlijk onderhoud van 27 juni 2023 wel degelijk werd nageleefd.

Een schending van artikel 13 van het koninklijk besluit van 11 juli 2003 en van de artikelen 13, 44, 45, 46, 47, 48, 49 en 50 van de Verordening 2016/679 kan niet worden aangenomen.

2.3.4. Beoordeling in het licht van de artikelen 48/3 en 48/4, § 2, a) en b), van de Vreemdelingenwet

Verzoekster verklaart niet te kunnen terugkeren naar haar land van herkomst, Peru, omwille van de onveiligheid en de criminaliteit in haar wijk, waar bendes de plak zwaaïen en diefstallen en moorden plaatsvinden. Zij haalt tevens aan dat zij de financiële middelen niet heeft om de behandeling van haar medische problemen te financieren en dat zij door haar gebrek aan opleiding en haar huidziekte in Peru moeilijk werk zal vinden. Ten slotte verklaart zij nog dat zij in België bij haar verloofde wil blijven en dat zij hier graag wil studeren.

Wat betreft de problemen met criminelen in verzoeksters wijk, wordt in de bestreden beslissing op goede gronden als volgt gemotiveerd:

"Er dient echter te worden opgemerkt dat de door u aangehaalde gemeenrechtelijke en interpersoonlijke problemen met criminelen in uw wijk geen verband houden met één van de criteria zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie, die voorziet in internationale bescherming voor personen die een gegronde vrees voor vervolging koesteren wegens hun ras, nationaliteit, religie, hun behoren tot een sociale groep of hun politieke overtuiging. Bovendien is het loutere feit dat u in het verleden een keer slachtoffer werd van een diefstal van een portefeuille en paspoort, dat uw moeder op de markt bestolen werd, dat er woordenwisselingen waren op de markt met criminelen die jullie uitscholden en dat het niet kan uitgesloten worden dat men bij terugkeer het doelwit kan worden van (gewelddadige) criminelen (CGVS, p. 11-12) onvoldoende ernstig om binnen het toepassingsgebied van artikel 48/4, §2, b) van de Vreemdelingenwet te vallen.

Dat de aangehaalde veiligheidsproblemen onvoldoende ernstig zijn, blijkt tevens uit de timing van uw verzoek om internationale bescherming. Hoewel u sinds 8 november 2021 op het Belgische grondgebied vertoefde, verzocht u pas op 9 juni 2023 (m.a.w. meer dan anderhalf jaar later) om internationale bescherming, op een moment dat u (na een eerdere mislukte repatriëerspoging op 20 april 2023) naar Peru dreigde gerepatriëerd te worden nadat u bij een buscontrole op 21 maart 2023, meer dan twee maanden eerder, als illegaal werd opgepakt (verklaring DVZ, vraag 32). Ofschoon u bij uw opsluiting op de mogelijkheid om om internationale bescherming te verzoeken werd gewezen, zei u toen uitdrukkelijk dat u op dat moment nog niet om internationale bescherming wenste te verzoeken omdat u eerst de uitkomst van uw andere procedure (ingeleid naar aanleiding van uw samenwoning met J. (...) en naar aanleiding van uw medische problemen) wenste af te wachten (volledige weerslag van het gesprek dat met de vreemdeling werd gevoerd in het kader van het hoorrecht, d.d. 28 maart 2023, vraag 7; CGVS, p. 7). Van een persoon die daadwerkelijk een risico op vervolging en/of ernstige schade in zijn land van herkomst loopt, mag nochtans worden verwacht dat hij of zij, na aankomst in landen die de Conventie van Genève hebben ondertekend en die de beschermingsmodaliteiten die erin voorzien zijn toepassen, zo snel mogelijk een beroep doet op deze beschermingsmogelijkheden, hetgeen u dus manifest niet heeft gedaan. Aansluitend hierbij kan ook nog gewezen worden op uw terugkeer naar Peru in 2019, ofschoon uit uw verklaringen opgemaakt kan worden dat de door u aangekaarte onveiligheidssituatie in Peru ook toen al bestond (CGVS, p. 14). Uw houding, met name uw terugkeer naar Peru in 2019 en uw extreem laatijdig asielverzoek in juni 2023, doet vermoeden dat u enkel en alleen een asielverzoek indiende om een repatriëring naar uw land van herkomst te vermijden en kan dus geenszins in overeenstemming gebracht worden met een gegronde vrees voor vervolging of het lijden van ernstige schade. Deze vaststelling ondermijnt de ernst van de door u voorgehouden vrees voor vervolging of ernstige schade dan ook op flagrante wijze.

Ook de vaststelling dat u tijdens het gesprek dat u had naar aanleiding van uw opsluiting in het gesloten centrum zelfs met geen woord repte over problemen met criminelen in uw wijk waardoor u niet naar Peru kon terugkeren – u verwees toen enkel naar uw relatie met J. (...) en naar uw medische problemen als motieven om niet naar Peru terug te keren – (volledige weerslag van het gesprek dat met de vreemdeling werd gevoerd in het kader van het hoorrecht, d.d. 28 maart 2023, vragen 6 tot 13), terwijl u in uw verklaringen op de Dienst Vreemdelingenzaken, afgelegd twee maanden later in het kader van uw uiteindelijke verzoek om internationale bescherming, enkel beweerde een vrees te koesteren voor criminelen die u en uw moeder op de markt lastig vielen waardoor u niet naar Peru kan terugkeren – ook op het Commissariaat-generaal baseerde u uw asielverzoek op uw vrees voor criminelen in Peru en zei u zelfs voor uw leven te vrezen – (CGVS-vragenlijst, ingevuld op de DVZ, vragen 3.4, 3.5 en 3.8; CGVS, p. 6-7; p. 18), doet danig de wenkbrauwen fronsen. Dat u uw beweerde vrees voor criminelen niet eerder vermeldde op aanraden van uw advocaat – die vond het beter om eerst de piste 'samenwoning' te behandelen – (CGVS, p. 17-18), is niet afdoende als uitleg voor deze aanzienlijke lacune. Van een verzoeker om internationale bescherming kan immers in alle redelijkheid verwacht worden dat hij of zij, van zodra hij of zij hiertoe de mogelijkheid krijgt, meteen volledig inzicht geeft in de redenen waarom hij of zij niet naar zijn of haar land kan terugkeren, temeer daar u ten tijde van uw gesprek in het kader van het hoorrecht d.d. 28 maart 2023 meteen op de mogelijkheid om internationale bescherming aan te vragen werd gewezen en u uitdrukkelijk de vraag gesteld werd waarom u niet naar Peru kon terugkeren. Het loutere feit dat u deze gelegenheid niet heeft aangegrepen om meteen uw angsten voor criminelen bij terugkeer naar Peru te evoceren ondermijnt de ernst van uw beweerde angsten voor criminelen fundamenteel.

Tot slot kan, betreffende de ernst van de door u beweerde veiligheidsproblematiek, hieraan toegevoegd worden dat uw moeder, die hiervan net als u in het verleden het slachtoffer werd, tegenwoordig enkel door lelijke dingen zeggende criminelen nagefloten wordt: ze gaat nog steeds naar dezelfde markt waar jullie lastiggevallen werden door criminelen om inkopen te doen (CGVS, p. 4-5) en ze acht het klaarblijkelijk niet nodig om, in tegenstelling tot u, naar het buitenland uit te wijken."

Hieruit blijkt dat de commissaris-generaal het verzoek om internationale bescherming van verzoekster op individuele wijze heeft onderzocht en omstandig en duidelijk de motieven heeft uiteengezet waarop hij zijn beslissing baseert. Te dezen onderneemt verzoekster in voorliggend verzoekschrift geen ernstige poging om deze motieven van de bestreden beslissing te weerleggen of te ontkrachten. Het komt nochtans aan verzoekster toe om deze motieven aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen. Door zich te beperken tot de loutere negatie van wat in de bestreden beslissing wordt vastgesteld en te stellen dat de pesterijen bijna dagelijks plaatsvonden gedurende een bijzonder lange periode, zonder de hierboven aangehaalde concrete motieven te weerleggen of te ontkrachten, blijft verzoekster daartoe echter in gebreke.

Het betoog van verzoekster is niet dienstig om de hierboven aangehaalde gedetailleerde en pertinente motieven van de bestreden beslissing, die draagkrachtig zijn, steun vinden in het administratief dossier en betrekking hebben op de kern van haar asielrelaas, te weerleggen of te ontkrachten. Het geheel van deze motieven blijft dan ook onverminderd overeind en wordt door de Raad tot de zijne gemaakt en beschouwd als zijnde hier hernomen.

Voorts kan worden opgemerkt dat verzoekster de volgende in de bestreden beslissing opgenomen motieven volledig ongemoeid laat:

“U haalt tevens aan dat u de financiële middelen niet heeft om de behandeling van uw medische problemen te financieren – u heeft geen ziekteverzekering – en dat u door uw gebrek aan opleiding en uw huidziekte moeilijk werk zal vinden in Peru (CGVS, p. 13-14; p. 16-18). Dergelijke motieven als dusdanig ressorteren echter niet onder het toepassingsgebied van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Socio-economische overwegingen zijn slechts relevant in die uiterste gevallen waarbij de omstandigheden waarmee een terugkerende verzoeker om internationale bescherming zal worden geconfronteerd zelf oplopen tot een mensonterende behandeling. In onderhavig verzoek zijn er echter geen elementen aanwezig die een dergelijke situatie in uw hoofde suggereren. Uit uw verklaringen blijkt immers dat u toegang had tot de Peruaanse arbeidsmarkt, aangezien u samen met uw moeder op de markt kon staan (CGVS, p. 14). U ging bovendien slechts tweemaal elders solliciteren in Peru, in een casino en in een juwelierszaak, waarbij u werd afgewezen. Aangezien u niet wist waarom u werd afgewezen, kan bezwaarlijk gesteld worden dat uw eczeem hiervan aan de basis ligt. U bevestigde zelf dat andere factoren van invloed kunnen zijn. U erkende tevens dat het ondanks uw medisch probleem misschien mogelijk was om werk te vinden en dat de economische situatie voor geen enkele Peruaan evident is (CGVS, p. 14-15). Uit uw verklaringen blijkt tevens dat uw familieleden toegang hebben tot de arbeidsmarkt. Zo is uw stiefvader, bij wie u inwoonde, taxichauffeur (CGVS, p. 15). Gelet op het voorgaande heeft u, ondanks de moeilijke economische situatie van Peru, niet aannemelijk gemaakt dat het voor u bij terugkeer onmogelijk zou zijn om toegang te hebben tot de arbeidsmarkt om aldus uw financiële noden te lenigen. Bovendien beschikt u in Peru over een familiaal netwerk. Uw moeder, uw grootmoeder en uw stiefvader wonen er immers nog steeds (CGVS, p. 4; p. 12-13; p. 15). Bijgevolg kan er uit uw verklaringen geenszins opgemaakt worden dat u bij terugkeer naar Peru levensomstandigheden zou kennen die gelijkgesteld kunnen worden aan een onmenselijke en vernederende behandeling zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

Uw medische problemen – u heeft chronische eczeem en u heeft sinds uw geboorte slechts één nier – (CGVS, p. 6, p. 13 en p. 15-16) houden evenmin verband met de criteria bepaald in artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet van 15 december 1980, noch met de criteria inzake subsidiaire bescherming vermeld in artikel 48/4 van diezelfde wet. Overigens heeft u niet aannemelijk gemaakt dat u geen of onvoldoende toegang had en bij terugkeer naar Peru zou hebben tot de beschikbare verzorgingsmogelijkheden in Peru. Uit uw verklaringen blijkt immers dat in Peru in 2020 tijdens een consulatie werd vastgesteld dat u slechts één nier had (CGVS, p. 16) en er is een behandeling in Peru voorhanden (CGVS, p. 15; p. 17). Ook voor uw eczeem werd u geholpen en kreeg u een behandeling voorgeschreven (CGVS, p. 16).

Dat u België bij uw verloofde wil blijven (CGVS, p. 5; p. 12-13) en dat u graag in België wil studeren omdat u in Peru uw studies niet kan betalen wegens de hoge medische lasten die u zal hebben (CGVS, p. 11), zijn motieven die op zich helemaal niet ressorteren onder het toepassingsgebied van de Vluchtelingenconventie, noch onder de definitie van subsidiaire bescherming. Een beslissing tot erkenning als vluchteling of een toekenning van het subsidiaire beschermingsstatuut kan niet worden genomen op grond van de vaststelling van familiebanden of mogelijke opleidingskansen in België. Het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen is enkel bevoegd uw eventueel risico bij een terugkeer naar uw land van herkomst te beoordelen. Voor de beoordeling van dit risico zijn voorgaande motieven niet relevant.”

De voormelde motieven vinden steun in het administratief dossier, zijn pertinent en terecht en worden, daar zij door verzoekster volledig ongemoeid worden gelaten, door de Raad overgenomen.

In zoverre verzoekster nog laat gelden dat het CGVS haar notities van het persoonlijk onderhoud niet heeft meegedeeld en haar dus niet in staat gesteld heeft om haar verklaringen te herlezen, wijst de Raad erop dat verzoekster overeenkomstig de wet van 11 april 1994 betreffende de openbaarheid van bestuur een recht op inzage heeft. Conform artikel 32 van de Belgische Grondwet heeft ieder *“het recht elk bestuursdocument te raadplegen en er een afschrift van te krijgen, behoudens in de gevallen en onder de voorwaarden bepaald door de wet, het decreet of de regel bedoeld in artikel 134”*. Het inzagerecht laat verzoekster of haar advocaat aldus toe om haar dossier op het CGVS in te kijken en kennis te nemen van de inhoud teneinde haar verdediging te organiseren. De Raad benadrukt in dit verband dat verzoekster zelf de verantwoordelijkheid draagt voor de organisatie van haar verdediging en dat het haar toekomt om op diligente en alerte wijze haar verdediging te laten waarnemen door een raadsman van haar keuze en tijdig de nodige stappen te ondernemen om inzage van het administratief dossier op het CGVS te krijgen. Uit de stukken van het rechtsplegingsdossier blijkt evenwel niet dat verzoekster of haar raadvrouw een vraag tot inzage aan het CGVS heeft gericht, laat staan dat hieruit kan blijken dat de inzage in het administratief dossier haar zou zijn geweigerd indien zij hierom had verzocht. Ten slotte wijst de Raad er nog op dat verzoekster met onderhavig beroep over de mogelijkheid beschikt om in voorliggend verzoekschrift alsnog eventuele opmerkingen over de notities van haar persoonlijk onderhoud te laten kennen.

De documenten die zijn opgenomen in het administratief dossier (administratief dossier, stuk 6, map met ‘documenten’) kunnen omwille van de in de bestreden beslissing opgenomen pertinente redenen geen afbreuk doen aan het voorgaande. De commissaris-generaal motiveert in de bestreden beslissing als volgt over de door verzoekster neergelegde documenten:

“Aan uw identiteit en nationaliteit wordt niet getwijfeld. Uw aangifte bij de politie naar aanleiding van het verlies van uw paspoort wordt niet betwist. Dat u afkomstig bent uit een wijk waar er misdaad plaatsvindt, zoals u aantoonde met enkele artikels, wordt niet betwist, maar doet geen afbreuk aan de vaststellingen in verband met zwaarwichtigheid van uw persoonlijke problemen (...).”

Deze motieven worden door verzoekster op generlei wijze betwist, laat staan ontkracht of weerlegd, zodat ze onverminderd overeind blijven en door de Raad tot de zijne worden gemaakt. Dat verzoekster alle stukken die zij op het CGVS reeds had bijgebracht nogmaals voegt als bijlage bij haar verzoekschrift (stukkenbundel verzoekster, stuk 4), werpt hierop geen ander licht.

De algemene informatie die wordt gevoegd bij het verzoekschrift (stukkenbundel verzoekster, stukken 6-10) heeft geen betrekking op de persoon van verzoekster, noch op de persoonlijke feiten die verzoekster aanvoert en kan dan ook geen ander licht werpen op het voorgaande.

Gelet op het voorgaande, wordt de schending van artikel 48/6 van de Vreemdelingenwet niet dienstig aangevoerd.

De voorgaande vaststellingen volstaan om te besluiten dat voor verzoekster geen gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève en artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet in aanmerking kan worden genomen, noch een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b), van de Vreemdelingenwet.

De kritiek die verzoekster uit op de overwegingen uit de bestreden beslissing dat zij hoe dan ook niet aannemelijk gemaakt heeft dat zij voor de door haar aangehaalde gemeenrechtelijke problemen – of bij een eventuele herhaling van dergelijke problemen in geval van een terugkeer naar Peru – geen of onvoldoende beroep zou kunnen doen op de hulp van en/of bescherming door de in Peru aanwezige lokale en/of hogere autoriteiten, is gericht tegen overtollige motieven. Verzoeksters’ kritiek hierop dient in deze zaak dan ook niet verder te worden besproken daar de voorgaande bevindingen voldoende determinerend zijn om de bestreden beslissing te schragen.

2.3.5. Beoordeling in het licht van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet

Wat betreft de subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet, wordt in de bestreden beslissing als volgt gemotiveerd:

“Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie blijkt dat in Peru geweld voorkomt dat voornamelijk de vorm aanneemt van kleinschalige gemeenrechtelijke criminaliteit. Daarnaast is er sprake van geweld tegen vrouwen, het neerslaan van betogingen en sporadische confrontaties tussen de regeringstroepen

en de restanten van de rebellenbeweging Lichtend Pad. Het merendeel van de geweldincidenten in Peru vallen onder gemeenrechtelijk crimineel geweld dat niet kadert binnen een gewapend conflict in de zin van art. 48/4, § 2, c Vw., met name een situatie waarin de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met gewapende groeperingen, of waarin twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden. Bovendien blijkt uit de aard en/of de vorm waarin dit crimineel geweld plaatsvindt dat de slachtoffers van dit type geweld gevisieerd worden voor een welbepaalde reden of doel (bv. wraak, losgeld, macht, etc.). Het (crimineel) geweld in Peru is dan ook in wezen doelgericht, en niet willekeurig van aard. Hoewel er onder de naam het Lichtend Pad nog steeds een gewapende beweging actief is in Peru en er soms incidenten plaats vinden, is de rebellenbeweging over de jaren versnipperd geraakt en heeft ze zich voornamelijk toegelegd op de drugshandel. Daarbij laten de restanten van het Lichtend Pad zich vooral opmerken door sporadische aanvallen op overheidstroepen. De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er voor burgers in Peru actueel geen reëel risico bestaat om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.”

De informatie die verzoekster bij haar verzoekschrift voegt, vermag hierop geen ander licht te werpen. Hoewel hieruit kan blijken dat er sinds december 2022 vaak demonstraties plaatsvinden in Peru en dat daarbij ook doden vallen, blijkt uit deze informatie niet dat er in Peru actueel een gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet aan de gang is waarbij er voor burgers in Peru een reëel risico bestaat om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven als gevolg van willekeurig geweld. Wat betreft het door verzoekster voorgelegde reisadvies van de FOD Buitenlandse Zaken aangaande Peru, kan bovendien worden opgemerkt dat dit reisadvies bestemd is voor reislustige Belgen en niet te beschouwen is als een richtlijn voor de diensten belast met het onderzoek van asielaanvragen. Een negatief reisadvies gericht ten aanzien van toeristen die niet de nationaliteit bezitten van een bepaald land kan niet zonder meer worden doorgetrokken naar personen zoals verzoekster die wel deze nationaliteit hebben. Het reisadvies waarnaar verzoekster verwijst, is irrelevant daar het niet slaat op verzoeksters concrete situatie, doch slechts een algemene strekking heeft en bedoeld is om een algemene situatieschets te geven voor bezoekers van het betrokken land.

Aldus bestaan er ten aanzien van verzoekster geen zwaarwegende gronden om aan te nemen dat zij louter door haar aanwezigheid in Peru een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet.

2.3.6. Ingevolge bovenstaande vaststellingen kan verzoekster niet als vluchteling worden erkend in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. Zij toont evenmin aan dat zij in aanmerking komt voor de toepassing van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet met betrekking tot de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus.

2.3.7. Waar verzoekster in subsidiaire orde vraagt om de bestreden beslissing te vernietigen, wijst de Raad erop dat hij slechts de bevoegdheid heeft om de beslissing van de commissaris-generaal tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus te vernietigen om redenen vermeld in artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2°, van de Vreemdelingenwet. Zoals blijkt uit wat voorafgaat, toont verzoekster echter niet aan dat er een substantiële onregelmatigheid kleeft aan de bestreden beslissing die door de Raad niet kan worden hersteld, noch toont zij aan dat er essentiële elementen ontbreken die inhouden dat de Raad niet kan komen tot een bevestiging of een hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen hiertoe te moeten bevelen. Het verzoek tot vernietiging kan bijgevolg niet worden ingewilligd.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op drie augustus tweeduizend drieëntwintig door:

dhr. D. DE BRUYN,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. I. VERLOOY,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

I. VERLOOY

D. DE BRUYN